

23 Οκτωβρίου, 1989

(ΣΑΒΒΙΔΗΣ, ΚΟΥΡΡΗΣ, ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, Δ.Δ.)

ΓΕΝΙΚΟΣ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ,

Εφεσείων,

v.

ΜΕΤΑΛΛΙΚΑ ΗΡΑΚΛΗΣ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ ΛΤΔ.,

Εφεσίβλητης.

(Ποινική Έφεση Αρ. 5096).

Ποινή — Εργοστάσια — Ο Περί Εργοστασίων Νόμος, Κεφ. 134, όπως τροποποιήθηκε από τους νόμους 43/64 και 32/72 — Άρθρα 25(1), 94(1) και 95(2) — Παράλειψη περιφράξεως με ασφάλεια κάθε τμήματος συστήματος μεταδόσεως κίνησης πρέσας μηχανημάτων (4 κατηγορίες) — Ποινές προστίμου £10 στην κάθε κατηγορία κρίθηκαν ανεπαρκείς και γι' αυτό αυξήθηκαν σε ποινές προστίμου £25 στην κάθε κατηγορία. 5

Ποινή — Έφεση για ανεπάρκεια της — Αρχές που διέπουν επέμβαση του Εφετείου.

Ποινή — Όταν το γραφείο του Γενικού Εισαγγελέα κρίνει ότι η παράβαση είναι σοβαρή, πρέπει να δίδει οδηγίες σ' αυτούς, που το εκπροσωπούν να μην περιορίζονται στα γεγονότα του κατηγορητηρίου, αλλά να τονίζουν την σοβαρότητα του εγκλήματος. 10

Στην παρούσα περίπτωση στο πρωτόδικο Δικαστήριο αναφέρθηκε από την κατηγορούσα αρχή ότι τα γεγονότα έχουν όπως εκτίθενται στο κατηγορητήριο. 15

Το Ανώτατο Δικαστήριο επιτρέποντας την έφεση αύξησε τις τέσσερεις ποινές προστίμου £10 σε ποινές £25, τονίζοντας την αύξηση των εργατικών ατυχημάτων, το καθήκον των εργοδοτών σχετικά με την ασφάλεια των εργοδοτούμενων και την υποχρέωση του Κράτους να φροντίζει για την εφαρμογή των σχετικών νόμων. 20

Η έφεση επιτυγχάνει

Αναφερόμενες αποφάσεις:

Γενικός Εισαγγελέας ν. Koums Dam Joint Venture Constructions
(1989) 2 C L R 86,

Pullen and Another v The Republic (1970) 2 C L R 13,

5 *Attorney General v Kouppis and Others*, 1961 C L R 188

Έφεση κατά της ανεπάρκειας ποινής.

Έφεση απο τον Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας κατά της ανεπάρκειας της ποινής των £10.- που επιβλήθηκε στην εφεσίβλητη εταιρεία από το Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας (Προσ. Επ Δικ. Βλαδίμηρου) (Ποινική Υπόθεση Αρ. 10 37672/88) στη κάθε μια από πέντε κατηγορίες για παραβάσεις του Περί Εργοστασίου Νόμου, Κεφ. 134 όπως τροποποιήθηκε από τους Νόμους 43/64 και 32/72.

15 *Λ. Κουρσουμπά (Κα), Δικηγόρος της Δημοκρατίας Β,*
για τον εφεσείοντα.

Η. Μιχαηλίδης, Διευθυνων Σύμβουλος της εφεσίβλητης εταιρείας, για την εφεσίβλητη.

Ο Δικαστής κ. Σαββίδης ανέγνωσε την απόφαση του Δικαστηρίου. Η παρούσα έφεση καταχωρίστηκε από το Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας κάτω από τις εξουσίες που του παρέχονται σύμφωνα με το Άρθρο 137(1)(β) του Περί Ποινικής Δικονομίας Νόμου, Κεφ. 155, και στρέφεται εναντίον της ποινής προστίμου £10.- που επιβλήθηκε στην εφεσίβλητη εταιρεία στην Ποινική Υπόθεση 37672/88 του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας (*Επαρχιακός Λειτουργός Εργασίας ν. Μεταλλικά Ηρακλής Μιχαηλίδης Λτδ.*) μετά από παραδοχή της σε κάθε μια από πέντε κατηγορίες για παράβαση του Νόμου Περί Εργοστασίων, Κεφ. 134, όπως τροποποιήθηκε από τους Νόμους 43/64 και 32/72, και συγκεκριμένα ότι παράλειψε να περιφράξει με ασφάλεια κάθε τμήμα συστήματος μεταδόσεως κίνησης πρέσας τεσσάρων μηχανημάτων κατά παράβαση των Άρθρων 25(1), 94(1) 20 95(2) (οι τέσσερις πρώτες κατηγορίες) και για παράλειψη διατήρησης καθαρών υγειονομικών διευκολύνσεων κατά 25 παράβαση του Κανονισμού 21 των περί Αποδεκτών Επιπέδων Υγείας (εις Εργοστάσιον) Κανονισμών του 1973 (5η κατηγορία).

Η έφεση εναντίον της ποινής στην πέμπτη κατηγορία αποσύρθηκε από την ευπαίδευτο δικηγόρο που παρουσιάστηκε για το Γενικό Εισαγγελέα κατά την ακρόαση της έφεσης.

Οι λόγοι της έφεσης σύμφωνα με την ειδοποίηση εφέσεως είναι ότι η ποινή είναι πρόδηλα ανεπαρκής υπό τα περιστατικά της υπόθεσης. 5

Τα γεγονότα της υπόθεσης όπως αναφέρονται στις τέσσερις κατηγορίες είναι ότι η εφεσίβλητη εταιρεία μεταξύ της 17ης Ιουνίου, 1988, και 11ης Ιουλίου, 1988, ενώ ήταν κάτοχος εγγεγραμμένου εργοστασίου παρέλειψε να περιφράξει ασφαλώς κάθε τμήμα του συστήματος μετάδοσης κίνησης (κολάνια-τροχαλίες) πρέσας τεσσάρων διαφορετικών μηχανημάτων του εργοστασίου της εκθέτοντας έτσι σε κίνδυνο τραυματισμού εργοδοτούμενα πρόσωπα. 10 15

Εκ μέρους του Επαρχιακού Εργατικού Λειτουργού, Κατηγορούσας Αρχής, λέχθηκε ενώπιον του πρωτόδικου Δικαστηρίου απλώς ότι τα γεγονότα έχουν όπως το κατηγορητήριο, ότι η εφεσίβλητη εταιρεία δεν έχει προηγούμενες καταδίκες και ότι υπήρξε μερική συμμόρφωση. Τίποτε δε λέχθηκε για τη σοβαρότητα του αδικήματος και η εντύπωση που μπορεί να σχηματίσει ένας είναι πως επρόκειτο για τυπική παράλειψη, που όπως ισχυρίστηκε ο εκπρόσωπος - Διευθυντής της εφεσίβλητης εταιρείας στην πρωτόδικη διαδικασία, ο κίνδυνος που υπήρχε ήταν εντελώς θεωρητικός. 20 25

Στο σημείο αυτό θεωρούμε σκόπιμο να τονίσουμε πως σε υποθέσεις που το γραφείο του Γενικού Εισαγγελέα κρίνει πως η παράβαση είναι σοβαρή και η ποινή που πρέπει να επιβληθεί από το δικαστήριο οφείλει να είναι τέτοια που να εξυπηρετεί το σκοπό της, πρέπει να δίνει οδηγίες σ' αυτούς που εκπροσωπούν το Γενικό Εισαγγελέα στα ποινικά δικαστήρια να τονίζουν τη σοβαρότητα του αδικήματος και όχι απλώς να περιορίζονται σε απλή παραπομπή στα γεγονότα όπως αναφέρονται στο κατηγορητήριο. 30

Στην προκειμένη περίπτωση το μόνο στοιχείο το οποίο έχουμε ενώπιον μας, και ήταν και ενώπιον του πρωτόδικου Δικαστηρίου, είναι το περιεχόμενο των κατηγοριών ότι η παράλειψη περιφράξης των μηχανημάτων εξέθετε σε κίνδυνο ή τραυματισμό εργοδοτούμενα πρόσωπα. Επίσης ότι 35

η ποινή που προνοείται, σύμφωνα με το σχετικό Νόμο για την κάθε μια κατηγορία είναι πρόστιμο μέχρι £300.- ή φυλάκιση ενός μηνός ή και τα δύο.

- Οι αρχές που διέπουν την επέμβαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου σαν Εφετείο από ποινικό δικαστήριο, σε θέματα ποινής έχουν αποκρυσταλλωθεί σε σειρά αποφάσεων του σε αρκετές από τις οποίες γίνεται αναφορά σε πρόσφατη απόφαση μας στην Ποινική Έφεση 5098 μεταξύ του *Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας και Kourris Dam Joint Venture*, 10 *Constructions*, (1989) 2 Α.Α.Δ. 86.

Για τους σκοπούς της παρούσας έφεσης αρκεί να αναφέρουμε τα πιο κάτω που λέχθηκαν στην υπόθεση *Pullen & Another v. The Republic* (1970) 2 C.L.R. 13, στις σελίδες 16-17:-

- «It has been said that sentencing is a very difficult and very delicate function of the criminal court; and that the responsibility for measuring the sentence rests primarily with the trial Court. ... This Court will only interfere with a sentence where sufficient reasons are shown in a case, making intervention necessary. ...»

- Όπου η ποινή που επιβάλλεται από Ποινικό Δικαστήριο για ένα αδίκημα είναι έκδηλα ανεπαρκής είναι καθήκον και υποχρέωση του Γενικού Εισαγγελέα προς το δημόσιο συμφέρο να τη διαμφισβητήσει καταχωρώντας έφεση κατά της ποινής. Όπως λέχθηκε στην υπόθεση *Attorney-General v. Kouppis and Others*, 1961 C.L.R. 188, στη σελίδα 198:-

«In the circumstances, it seems to me that the Attorney-General is fully justified in feeling the anxiety which he apparently feels about this case; and in taking the course which he has taken in the public interest.»

- Ο αριθμός των εργατικών ατυχημάτων έχει αυξηθεί και η ασφάλεια των εργοδοτούμενων είναι επιβεβλημένο καθήκον των εργοδοτών και βασικό μέλημα του Κράτους να παρακολουθεί την εφαρμογή των σχετικών νόμων. Λαμβάνοντας υπόψη τη σοβαρότητα των αδικημάτων και την επιτακτική ανάγκη της προστασίας των εργοδοτούμενων σε εργοστάσια καταλήξαμε στο συμπέρασμα πως υπό τα περιστατικά της υπόθεσης η ποινή των £10.- πρόστιμο στις τέσσερις πρώτες κατηγορίες είναι έκδηλα ανεπαρκής. Σε αδικήματα τέτοιας φύσης πρέπει να επιβάλλονται σοβαρές

ποινές για να τονίζουν στους εργοδότες την αναγκαιότητα συμμόρφωσης με τις πρόνοιες των σχετικών νόμων για την προστασία των εργοδοτούμενων και ταυτόχρονα να επενεργούν σαν αποτρεπτικές για άλλους.

Στην παρούσα έφεση λαμβάνοντας υπόψη επίσης το γεγονός ότι δεν τονίστηκε στο πρωτόδικο Δικαστήριο η σοβαρότητα των αδικημάτων αυτών, και ότι η εφεσίβλητη εταιρεία δεν έχει προηγούμενη καταδίκη και συμμορφώθηκε με τις παραλείψεις της, κρίνουμε πως η ποινή £25.- προστίμου σε κάθε μια από τις τέσσερις κατηγορίες θα ήταν η αρμόζουσα. 5 10

Η έφεση επιτυγχάνει και η ποινή τροποποιείται ανάλογα στις τέσσερις πρώτες κατηγορίες.

Έφεση επιτυγχάνει.